

El flanc valencià de la Caixa de Pensions

El futur de Gas Natural ha complicat les relacions de la Caixa de Pensions amb l'equip econòmic del govern Aznar. Això, al mateix temps que la cúpula de la Caixa tenia una reunió "protocol·lària" amb Eduardo Zaplana a València, el 23 de novembre.

JORDI FORTUNY

Al final de la reunió amb el president de la Generalitat Valenciana, el 23 de novembre passat, Josep Vilarasau –president de la Caixa de Pensions– donava el seu peculiar vist-i-plau a la fusió de les dues grans caixes valencianes, Bancaixa i CAM, que és un dels principals projectes d'Eduardo Zaplana: "ens és igual si es fusionen o no", va dir. I afegia que "la competència sempre és bona, tant si ve d'una caixa gran, com si ve de dues caixes mitjanes o deu de petites".

La reunió de la cúpula de la Caixa (Josep Vilarasau, Joan Antoni Samaranch i Isidre Fainé) amb Eduardo Zaplana

Juan Antonio Samaranch, Eduardo Zaplana i Josep Vilarasau, el passat 23 de novembre, al Palau de la Generalitat Valenciana.

na tenia un caràcter protocol·lari, amb motiu de la inauguració a València de l'exposició de la col·lecció d'art "Testimoni", però va coincidir amb un moment difícil de relacions entre la Caixa i empresaris molt pròxims al govern espanyol, a causa de les discrepàncies sobre el futur de Gas Natural. L'oportunitat de la reunió no va passar desapercibuda, encara que Vilarasau va dir que "no hem parlat de res que no siguin les relacions entre València i Catalunya".

La Caixa de Pensions té en aquests moments 320 oficines al País Valencià, i preveu tenir-ne unes 40 més a finals de l'any 2000. Però a part

del negoci bancari la Caixa és també l'inversor financer més important de l'arc mediterrani en les grans empreses espanyoles de serveis, sobretot Telefónica, Repsol, Gas Natural i Acesa. Inversions en les quals, molt sovint, coincideix amb el Banc Bilbao Biscaia (BBV), que és un aliat tradicional de la Caixa.

Però la tradició ha canviat des que, dies enrere, el president de Repsol, Alfonso Cortina, amic del ministre d'Economia, Rodrigo Rato, va llençar una oferta pel cent per cent de les accions de Gas Natural i de la companyia elèctrica Iberdrola, amb el suport del BBV (vegeu EL TEMPS, núm. 805). Un

cop baix a la Caixa, tant per part de Repsol com del BBV. No en va, l'entitat d'estalvis té el 25% de Gas Natural i ostenta també la presidència de la companyia gasista a través d'Antoni Brufau. I no té cap intenció de perdre aquesta posició de privilegi, que significaria també una enorme pèrdua d'influència catalana a Gas Natural, la successora de Catalana de Gas.

L'oposició de Josep Vilarasau i del sector elèctric a les pretensions de Repsol va aturar de moment l'operació, però tothom està convençut que se'n tornarà a parlar aviat.

Quan arribi aquest moment –si no hi som ja– Josep Vilarasau podrà jugar la partida amb una altra carta a la mà: la renegociació de la representació de la Caixa, el BBV i Argentaria al consell d'administració de Telefónica. La Caixa considera que la fusió del BBV amb Argentaria (vegeu EL TEMPS, núm. 802) canvia les coses s'han de revisar els tractes que hi havia fins ara entre les tres entitats financeres. Si Cortina és amic de Rato, Juan Villalonga, el president de Telefónica, és amic d'Aznar, amb qui comparteix vacances d'estiu a Orpesa. Tots dos, Aznar i Villalonga, tenen unes relacions prou estretes amb el president Zaplana, el mateix a qui Vilarasau ha "beneït" afectuosament el projecte de fusió CAM-Bancaixa.